

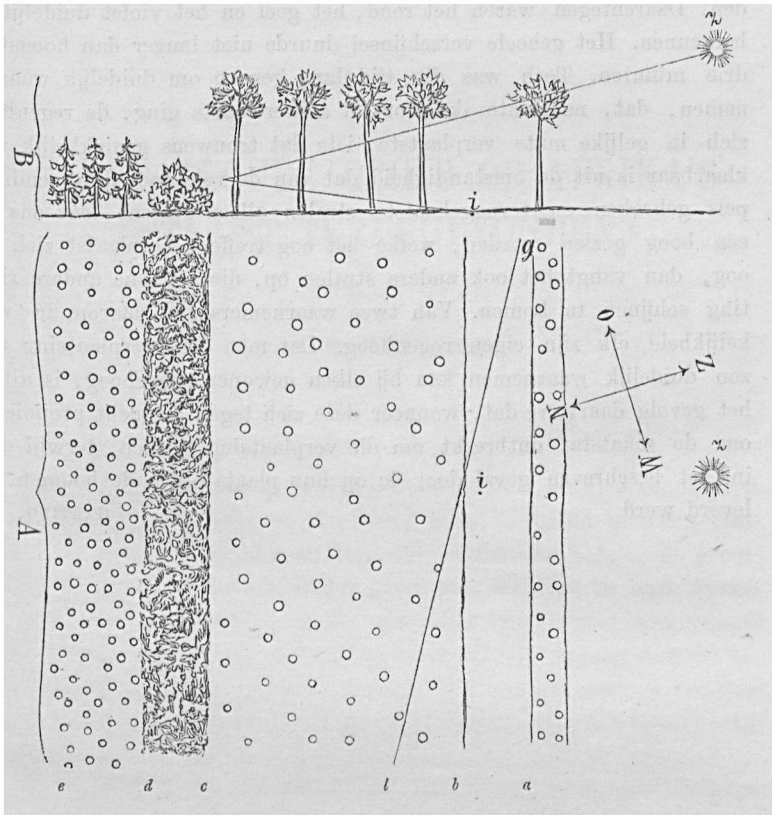
EEN REGENBOOG IN EEN BOSCH.

Den 13^{den} September j.l. 's namiddags ten half 2 ure, zag ik een regenboog, onder geheel buitengewone omstandigheden.

Ik deed eene wandeling uit Amersfoort over den Berg naar Oud-Leusden. Om laatstgenoemd gehucht te bereiken, moet men een tamelijk langen, rechten, op den straatweg uitlopenden weg inslaan, die ten naastenbij eene west-oostelijke richting heeft. De rechter- of zuidzijde van dien weg is slechts door een paar rijen verspreid staande dennenboomen en eene rij kleine berken van den zoom der heidevlakte gescheiden. Links, d. i. aan de noordzijde van den weg, bevindt zich een dennenbosch, waarin de hooge, rechtstammige boomen op onregelmatige, vrij groote afstanden van elkander verspreid staan. De diepte van dit bosch bedraagt 140 passen. Daarachter loopt, evenwijdig met den weg, een smalle strook eiken hakhout, en daarachter bevindt zich wederom een dennenbosch, maar met jongere boomen dan in het eerste, wier bebladerde kruinen zich juist boven het loof van het eiken hakhout verheffen. Beiden vereenigd vormen dus een groenen achtergrond, als het ware een scherm, waarop het oog stuit, wanneer men door de verspreid staande boomen van het eerste dennenbosch heen ziet.

Ommestaande figuur, waarin A de horizontale, B de vertikale projectie voorstelt, kan dienen om der verbeelding te hulp te komen, ofschoon, gelijk van zelf spreekt, de ware breedte-verhoudingen daarin niet zijn terug gegeven; ba is de weg; cb het bosch, dat in werkelijkheid betrekkelijk veel dieper, d. i. breeder is dan hier is uitgedrukt; dc de strook eiken hakhout, en ed het tweede dennenboschje.

Kort nu voordat ik bovengenoemden weg insloeg begon het uit een overdrijvende wolk vrij hard te regenen. De wind was Noord-West, en de regenwolk dreef derhalve in schuinsche richting, volgens de lijn fg over het bosch en den weg heen. Nadat ik ongeveer een derde van den weg had afgelegd, begon de regen te verminderen; de zon (Z)

kwam weder door en schoot hare stralen van de rechter zijde juist loodrecht op den weg over en tusschen de ijle stammen der rechts staande dennen en berken door. Zij stond op ongeveer 40° hoogte.

Op dit oogenblik, d. i. terwijl ik mij in i bevond, en het in het bosch, achter de lijn fg , nog voortging te regenen, vertoonde zich het even fraaie als zeldzame verschijnsel, namelijk een regenboog, midden in het dennenbosch aan de linkerzijde, zich duidelijk afbakenende op den diep daarin gelegen groenen achtergrond. Zijne hoogte,

geschat naar die der boomen waarop zich het beeld projicieerde, bedroeg niet meer dan 5 meters, terwijl de afstand tusschen de beenen ongeveer 20 meters kan bedragen hebben. De boog was volledig, en al de kleuren waren onderscheidbaar, ofschoon uithoofde van den groenen achtergrond zich het blauw en het groen slechts zeer flauw vertoonden. Daarentegen waren het rood, het geel en het violet duidelijk te herkennen. Het geheele verschijnsel duurde niet langer dan hoogstens drie minuten. Toch was die tijd lang genoeg om duidelijk waar te nemen, dat, naarmate ik voor- of achterwaarts ging, de regenboog zich in gelijke mate verplaatste, iets dat trouwens gemakkelijk verklaarbaar is uit de omstandigheid dat van de vele door de regendropfels gebroken en teruggekaatste stralen alleen diegene door ons als een boog gezien worden, welke het oog treffen. Verplaatst zich het oog, dan vangt het ook andere stralen op, die uit eene andere richting schijnen te komen. Van twee waarnemers ziet daarom in werkelijkheid elk zijn eigen regenboog. Dat men deze verplaatsing niet zoo duidelijk waarnemen kan bij elken gewonen regenboog, is alleen het gevolg daarvan, dat, wanneer deze zich tegen de lucht projicieert, ons de maatstaf ontbreekt om die verplaatsing te zien, terwijl deze in het beschreven geval door de op hun plaats blijvende boomen geleverd werd.

HARTING.